

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οὐκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ετησίαι 8,—	Ετησίαι φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος > > 5,50
Τριμήνιος 2,50	Τριμήνιος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐυριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 3 Ἰανουαρίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 5

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια).

—Πραγματικῶς, κύριε Στρόκ. Ἄλλὰ διὰ νάκουσθουν τέτοια πτερυγίσματα, τί γιγάντειον πτηνὸν πρέπει νά διέσχισε τὸν ἀέρα, ἀφοῦ ἐθύσαν κ' αἱ τελευταῖαι φλόγες; καὶ τί πελωρίας πτέρυγας πρέπει νά εἶχε;.. Δι' αὐτὸ ἀπορῶ καὶ λέγω μήπως ἔγινα παίγιον τῆς φαντασίας μου... Τὸ Γκρέητ—Ἄβρυ εἰσὼ κατωκυμένη ὑπὸ ἐναερίων τεράτων! Μὰ δὲν θὰ τὰ εἶχαμεν ἰδῆ πρὸ πολλοῦ, νά τριγυρίζουν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς βράχους; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰς ὅλ' αὐτὰ ὑπάρχει κάποιον μυστήριον, τὸ ὅποιον δὲν διερωτήσῃ ἀκόμη.

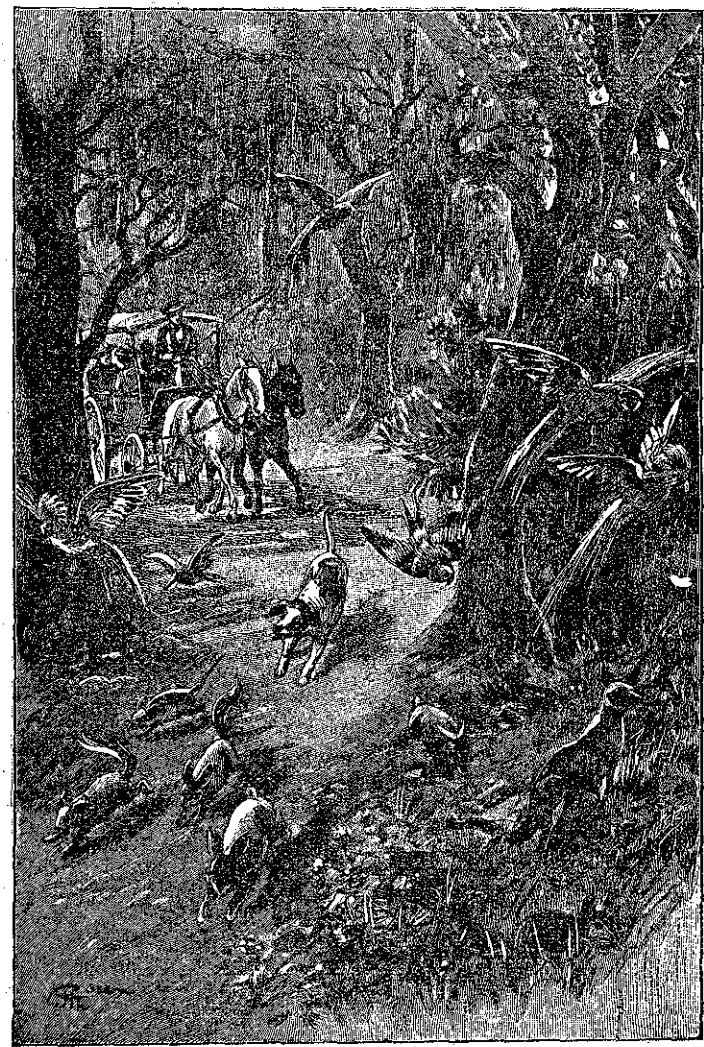
—Ἄλλὰ τὸ ὅποιον θὰ διαφωτισόμεν, κύριε Σμιθ, ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνην νά με βοηθήσετε.

—Βεβαίως, κύριε Στρόκ' καὶ θὰ τὸ κάμω μὲ τόσῃ περισσοτέραν προθυμίαν, καθὼς πρέπει νά καθησυχάσωμεν καὶ τὸν πλημυσμὸν τῆς ἐπαρχίας.

—Τότε ἀπὸ αὐριον, ἀρχίζομεν τὴν ἐργασίαν!

—Ἀπὸ αὐριον!

Καὶ ἀπεχαιρέτησα τὸν Δῆμαρχον τοῦ Μόργκαντων. Ἐπέστρεψα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου διηυθέτησα τὰ πράγματα διὰ τὴν μέλτουςαν ἀπουσίαν μου, ἢ ὅποια θὰ ἦδύνατο καὶ νά παραταθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐξετάσεως. Δὲν παρέ-

«Κόσμος ἠλόκληρος ἐξωγοῦναι τὰ δάση...» (Σελ. 34, στ. 6.)

«Ἄλλως τε εἶχα ἀναλάβῃ νά τὸν πληροφόρῳ δι' ὅλας τὰς ἀποπειράς μας; εἴτε δι' ἐπιστολῶν, εἴτε τηλεγραφικῶς, διὰ νά γνωρίζῃ πάντοτε εἰς ποῖαν κατάστασιν εὐρίσκονται τὰ πνεύματα εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Καρολίνας. Συνητήθη καὶ δευτέραν φοράν τὸ ἀπόγευμα μὲ τὸν κ. Σμιθ καὶ ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναχωρήσωμεν τὸ γλυκοχάραγμα.

Καὶ ἰδοὺ ποῖον σχέδιον ἐπροτιμήσαμεν.

Τὴν ἀνάβασιν τοῦ ὄρους νὸ ἐπιχειρήσωμεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δύο ὀδηγῶν πολὺ συνηθισμένων εἰς τοιαύτας ἐκδρομάς. Ἐπανειλημμένως οἱ δύο οὗτοι ὀδηγοὶ εἶχον ἀναρριχηθῆ εἰς τὰς ὑψηλότερας κορυφὰς τῶν Κυανῶν Ὄρεων. Ἐν τούτοις δὲν ἐπροχώρησαν μέχρι τοῦ Γκρέητ—Ἄβρυ, γνωρίζοντες ὅτι περιζώμα ἀδιαδάτων βράχων ἠμπούδιζε τὴν ἀνάβασιν, καὶ εἶνε γνωστόν, ὅτι πρὶν συμβῶν τὰ τελευταῖα φαινόμενα, τὸ Γκρέητ—Ἄβρυ δὲν ἐξήγειρε διόλου τὴν περιέργειαν τῶν περιηγητῶν. Ἡδυνάμεθα ἄλλως τε νά ἔχωμεν πεποιθῆσιν εἰς τοὺς δύο ὀδηγούς, τοὺς ὁποίους ὁ κ. Σμιθ ἐγνώριζε προσωπικῶς, ὡς ἀνθρώπους ἀτρομήτους, ἐπιδεξίους, ἀφωσιωμένους. Αὐτοὶ δὲν θὰ ὠπισθοδρόμουν πρὸ οὐδενὸς καὶ ἡμεῖς εἶχαμεν τὴν ἀπόφασιν νά τοὺς παρακολουθήσωμεν. Ἴσως δέ, παρετήρη ὁ κ. Σμιθ, δὲν ἦτο ἀδύνατον νά εἰσδύσωμεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Γκρέητ—Ἄβρυ.

Ο Ριγολέιτος εὔχεται στὸ Μενεξεδένιο Μπουκετάκι καὶ Φαληρετὴν παρῶσαν εὐτυχὴ Χριστοῦγεννην. (Θ,57)

Ἑλληνόπουλα,

Τιμήσατε τοὺς προμάχους τῆς σημερινῆς μας ἑλευθερίας. Χαίρετῆσατε τὴν ἔνωσιν τῆς Πατρίδος μας μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ψηφίζοντες τὸν παμφίλιτον ἈΡΧΗΓΟΝ ΜΑΣ

ΠΡΟΜΑΧΟΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Οἱ Κρήτες Συνάδελφοί σας
ΚΑΝΑΝΟΑΕΩΝ—Ἀτρόμητος Κρής, Ἀστροπέλει, Γέφυ—Μιχαῆλης, Γυμνάσιον Χανίων, Ἐβμα Κρητικοπούλα, Ἐθνομὸν Μεγαλεῖον, Ἐλευθερία τῆς Κρήτης, Ἐλευθερία ἢ Θάνατος, Ἐπίσκοπος Ἐσωτερικῶν, Ἐυτυχὴς Στεγμῆ, Ζήτω ἢ Ἐνωσις, Ζήτω ἢ Ἐνωσις, Ζήτω ἢ Κρήτη, Ζήτω ὁ Πρόμαχος, Ἡρώς τοῦ Παρθενναγωγείου, Θεμιστοκλῆς, Κάτω Χαλέπα, Κρήτη, Κρητικὰ Βουνά, Κρητικὰ Ὑδάτα, Κρητικαὸς, Κρητικὴ Ἐλπίς, Κρητικὴ Ἰδέα, Κρητικὸς Πόνος, ΚΡΥΦΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ, Λευκοεῖτης, Μεγαλόνησος Κρήτη, Ναυτοπούλο τῆς Κρήτης, Σεντενιμένη Κρητικοπούλα, Προμαχοελευθερικός, Σελινιώτης, Σηματα τῆς Ἐπαναστάσεως, Σοφία Δαμολίν, Σταυρὸς ἡ Νύξη, Σφρακιανὴ, Τρισένδοξος Κρήτη, Φιλελευθερικός, κ.τ.λ. (Θ,58)

Θερμῶς εὐχαριστῶ δι' ἐνθουσιώδεις τῶν εὐχὰς Στέλλαν Πομόνη, Ἰδανιότητα, 25ην Μαρτίου, Φιλοκάριετ' Ἑλληνοπούλαν, Ἑλληνικὴν Καρδίαν, Σουφραζέτι, Ἀθάνατον Ψυχήν.—Μενεξεδένιο Μπουκετάκι. (Θ,59)

Πλειονοψηφία Κρητῶν ψηφοφόρων, ἀποδοκιμάζουσα Λατροῦμνικούς, θὰ παραμείνῃ μέχρις ἐσχάτων φιλοτιμωσιωνικωτάτη. Σηνητεμένα μας Ἑλληνόπουλα! Οἱ Κρήτες συνάδελφοί σας κάμνουν ὅτι μποροῦν γιὰ νὰ νικήσετε.

Ζήτω ἡ Ἐσχόλα μας!
Γιὰ τὰ ξηνητεμένα μας παιδιά!
Κάτω ἡ Λατροῦμνικὴ ὄφρυς!
ΕΝΩΣΙΣ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ
Ἀρχηγὸς ἔσωτερικοῦ Ἀγίπτ. Ἐνώσεως. (Θ,60)

Παιδιά! μὴ με ξεχνάτε.
ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΙΑ ΠΡΩΤΕΙΑ (Θ, 61)

Ἐπὶ ὀνομαστικῆς σας ἐορτῆς δευθῆτε ἀπειρούς εὐχὰς, ἀγαπητῆ 25 Μαρτίου καὶ Ἐῶσιμ Πλάτανε! σὺ δὲ φίλιτον Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, ἀνοθεύματ' ἀνθέων καὶ εὐχῶν.—**Εὐχὴ τῆς Μάννας.** (Θ, 62)

Ψηφίζω ἅπαντα τὸν Λατροῦμνικὸν συνδυασμὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐθνοῦς Φιλοδοξίας.—**Ἀυτοκρατίστρα τῶν Βαλκανίων.** (Θ, 63)

Οἱ ὑπερέξῃοντα ψευδωνυμοφόροι Βολιώται διακηρύττουν διὰ μυριοστὴν φοράν πίστιν τῆ Ἑλλάδος. Ἐνωσις διὰ τοῦ ὑποψηφίου των.
ΠΡΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ (Θ, 64)

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΟΝ
ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
ΕΙΝΕ Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» ΤΟΥ 1908
Μὲ τὰς 432 σελίδας του.—Μὲ τὰς 350 εἰκόνας του.—Μὲ τὰ πέντε μυθιστορηματά του.—Μὲ τὰς πέντε κομωιδίας του.—Καὶ μὲ τὰ ἀμέτρητα ἄλλα του.

Πωλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας:
Ἄδειος (γραμμένος μὲ ἐξώφυλλον) δε. ἢ φρ. 8
Κομωιδίαται χροσοδεμένος: δε ἢ φρ. 10

3.—Ἴδου μία κάμηλος.
4.—Σεῖς πλέκετε καλάθια;
5.—Εἰρήνη πᾶσιν ὑμῖν.
Ἐστάλη ὑπὸ Ἰωάννου Π. Ζωγράφου

31. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς
Αἱ ἀρχαῖαι συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν πόλιν τῆς Ἰταλίας.
1, Σπλάγγον· 2, Νησίς τοῦ Αἰγαίου· 3, Θεὸς ἀρχαῖος· 4, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σειρίου

32. Φωνηεντόλιπον
δδσx-κ-μνθ-τ-ρστν
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στολοκαύστου Ἡμῶθου

33. Γρίφος
ὕπὸ ὑπὸ κλειδί.
Ὄφ! Ρ ὑπὸ ὑπὸ ὑπὸ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θανιαστρίας τοῦ Βερναρδάκη

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 52.
493. Πύραυλος (πῦρ, αἰλός.)—494. Προσευχὴ (πρός, εὐ, χῆ.)—495. Ἰασμος—Ἰαμος.—496. Ἄτοσσα—ἀστός.—497. Κλιθενοσ—Καλθίνος.

498. ΑΙΝΕΙΑΣ 499-503.—Τῆ ἀνταλλαγῆ διὰ τοῦ
ΙΚΑΡΟΣ Α: ἀργία (ἔργασία), σοβαρός (ἀ-
ΝΑΒΙΣ Α: Στεῖρος), πάλαι (ἀρ-
ΕΡΙΣ Τ), ἀχαρῖς (χαρ-
ΙΟΣ Ιεις), ἱκανός (ἀνι-
ΑΣ κΑνος)=ἘΣΤΙΑ.
—504. ΑΝΤΙΟΠΗ (ΧαναΑΝ ΔαλμαΤΙΑ, ΑιΟυνοσ, ἀΠΗλιώτης.)—50 Ἄμ' ἔπος, ἀμ ἔργον.—506. Ὁ Γανυμήδης ὤρηξεν ὄρωτος (Ὁ γα, νῖ μῖ δίς—ὕπ' ἤρξεν ὄρω-ῶς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Ἡ λέξις μὲ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον] μὲ παχέα στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὁρος 16 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνται ὡς νὰ ᾖσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξὲς λέξεις ἀπλά.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

Εἰς τὸ προσφιλέστατόν μας Μενεξεδένιο Μπουκετάκι στέλλομεν ἐπὶ τῆ ἐπετεῖφ τῆς ὀνομαστικῆς του ἐορτῆς ἓνα μπουκέτο ἐγκάρδιος εὐχῆς, καὶ ὅπως τελείως ἐκπληρωθῶσι τὰ ὄρωτα ὄνειρά του.—**Ἀθάνατος Ψυχή, Σουφραζέτι.** (Θ,52)

Ὁ Σόλλογος «ΣΕΤΙΣ» διὰ μυριοστὴν φοράν διακηρύττει πίστιν μέχρις ἐσχάτων τῆ Πανελληνίῳ Αἰγυπτιακῆ Ἐνώσει.—**Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός** (πρόεδρος) μετὰ **τεσσαράκοντα** ἑξ ψηφοφόρων. (Θ,53)

Ζήτησαν οἱ Ἀνοικτόκαρδοι Χεδίβαι! Τὴν εὐχὴν μου νάχουν! Κάτω οἱ Ἀντιδασίλεις.—**Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός** (Πατριάρχης Ἀνοικτοκαρδῶν).
Κάσων Αἰγύπτου, Ἀρχον Χίου, Ἀρχιεπίσκοπος, Ἀνοικτοκαρδός, Ἀσθη Ἀνατολῆς, Χουσόφαρο, Σκαφιδάκι, Πλάτανος, Λάκου Χριστοῦ, Κοροκόπουλο, Στολοκαύστης, Λάβαρον Γερμανοῦ καὶ λοιποὶ. (Θ,54)

Μάγισσαν. Καθὲ ἡμέραν τοῦ 1909 σοῦ τὴν ραῖνω μὲ τετραφύλλο τριφύλλι.—**Γόνδολα τῆς Βενετίας.** (Θ,55)

Τὸ Λατροῦμνικὸν Κόμμα μετὰ χαρὰς δέχεται τοὺς ἑξ Αἰγύπτου προσελθόντας ἀπὸ Χώραν Φαραῶ κλπ. (Θ,56)

ΚΣΛΥΜΜΑΤΑ
ἐρυθρά, μὲ χρυσοῦ γράμματα διὰ τὸν τόμον τῆς «Διαπλάσεως» τοῦ 1908.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ χρυσοδέσουν τὸν τόμον τοῦ 1908, δύνανται νὰ προμηθευθῶν ἐκ τοῦ Γραφείου μας ἐν τοιοῦτον κάλυμμα, κομψὸν καὶ στερεόν. Στέλλεται καὶ ταχυδρομικῶς ἀντὶ φρ. 1,75.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ: ἑξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 6 Ἰανουαρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 24 Ἰανουαρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 7 Φεβρουαρίου.

Ἐξ ὀχάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φύλλα, ὅν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

24. Δεξιόγραφος.
Πρόθεσιν διούλλαθον
Μὲ μέλος σου ἐνόνας
Κι' ἀρχαῖαν βασιλοπάριδα
Ἀμέσως φανερόνας.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλοκάριδος Σμυρνοποπούλας

25. Στοιχειόγραφος.
Τρία γράμματα ἂν βάλῃς στῆ σειρά.
Τῆς Ἑλλάδος πόλιν κάμνεις μιά χαρά.
Ἐστάλη ὑπὸ Μ. Παρασκευαΐδου

26. Τετραπλοῦς Μεταγραμματισμός.
Εἶμαι ζῶον μὲ τὸ θῆτα
Ὅχι καὶ πολὺ μικρόν,
Μὲ τὸ φὶ δὲ εἶμαι κάτι
Ἄυλον καὶ ὑλικόν.
Μὲ τὸ κάππα εἰς τὰς νήσους
Τοῦ Αἰγαίου θὰ μὲ εὕρης
Μὲ τὸ ε καὶ τόνον ἄλλον,
Εἶμ' ἐπιρροῖα πού ἐξούρης.
Κ' ἐπιτέλλου μετὰ τὸ πι,
Ψάξῃς στῆ γραμματικῆ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κοραῆ

27. Αἶνιγμα.
Ἡ κητῖς μου ὑπόληψιν
Στὸν ἄνθρωπον προσθέτει,
Ἄν λείψουν τὰ δυὸ πρῶτά μου
Θὰ σὰς ἀφίσω ἔτη.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωνικῆς Ἀδρας

28. Πυραμῖς.
+ Οἱ σταυροὶ Πέρσης βασιλεῦς.
* + * = Μέλος τ. σώματος.
* * + * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
* * * + * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
* * * * + * * * * = Ἐπίθετον συνώνυμον σχεδόν μὲ τὸ βέβηλος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου

29. Συλλαβικὸς Ρόμβος
1.—Γαλλικὸν σύμφωνον.
2.—Εἶδος ποιητοῦ.
3.—Εὐτυχὴς ὁ θεωρούμενος ἄξιος αὐτῆς!
4.—Πτηνὸν ὄψιδιον.
5.—Ὄρωτιον.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μπουμπουλίας

30. Κεχρομμένη καὶ ἀντεστραμμένη παροιμία
Εἰς ἐκάστην τῶν κατωτέρω φράσεων ὑπάρχει κεχρομμένη καὶ ἀντεστραμμένη ἀπὸ μῖα λέξις τῆς ζητουμένης παροιμίας:
1.—Ἐξ ὄλων ἐν ἴδωμεν.
2.—Ὀδὸς ὁ ρόμβος εἶνε ἄλυτος.

κι' αυτό... Πάρ' τα... εγώ έχω κ' άλλα!...
 'Ο Γιάννης δὲν ξέρει τί νὰ κάμῃ.
 Πῶς νὰ δεχθῇ, ἀλλὰ καὶ πῶς ν' ἀρ-
 νηθῇ τὰ ὄρατα ἐκεῖνα δῶρα;
 Τότε παρεμβαίνει ἡ μητέρα τοῦ
 Γιάγκου, ποῦ εἶδε καὶ ἄκουσε ὅλη
 αὐτὴ τὴ σκηνή, μέσ' ἀπὸ τ' ἄμαξι.

— Πάρ' τα, μικρὲ μου, λέγει πρὸς
 τὸν Γιάννη σου τὰ προσφέρει ὁ Ἅ-
 γιος Βασιλῆς μὲ τὸ χέρι τοῦ Γιάγκου
 μου. Κατοικοῦμε, βλέπεις, ἐδῶ κοντά,
 καὶ ὁ Ἅγιος Βασιλῆς ἄφισε περισσό-
 τερα δῶρα ἐστὶν σπιτί μας, μὲ τὴν πα-
 ραγγελία νὰ σοῦ δώσουμε μερικὰ καὶ
 σένα. Πάρ' τα, παιδί μου, εἶνε δικά σου.
 — ὦ, κυρία! ἐπιθύρουν ὁ Γιάννης,
 πῶς νὰ εὐχαριστήσῃ!

— Νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Ἅγιο Βα-
 σίλη, ἀπεκρίθη ἡ κυρία.
 Καὶ σπρώχνουσα τὸν Γιάννη τῆς
 εἰς τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ μικροῦ πτωχοῦ:
 — Φιληθῆτε! τοὺς εἶπε.
 Καὶ τὰ δύο εὐτυχισμένα παιδάκια
 ἐφιλήθησαν.

(Τέλος) Η ΤΡΙΣΥΓΓΕΝΗ

"MISSES' CLUB,"

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΣΚΗΝΗ Γ' (Συνέχεια).

ΦΛΩΡΑ, κυτιάζουσα τὴν Ἀγγλίδα, ἡ
 ὁποία ἀνακατεύει τὸ τσάι της:— Καί' δέξ
 τη, ἄμα ἄκουσε τὸ τί, πῶς ἐχάρηκε!
 Καὶ τὰ παπούτσια τῆς ἀκόμη ἐγέλασαν.
 Ἄχ, Θεέ μου, τί παπούτσια! Ἀλλὰ
 πάλι καλά. Ἐνα τί... ἔνα τίποτα... τῆς
 φθάνει αὐτῆν γιὰ νὰ εἶνε εὐτυχισμένη.
 (Πρὸς τὴν Μίς Μπέση, μὲ ὕφος γε-
 λαστὸν καὶ ἐνθαρρυντικόν:) Τί, κυρία,
 τί, τί!

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, μειδιῶσα:— Yes!
 ΦΛΩΡΑ, καθ' ἑαυτήν:— Μπρέ! μοῦ
 ἦλθε μιὰ ἰδέα: Ἀφοῦ τὸ τσάι τὸ λένε
 τί, τὸ γάλα θὰ τὸ λένε γαλί. Εἴρω κ'

ἐγὼ ἀγγλικά! (Περιχαρῆς, ἀρπάζουσα
 τὸ δοχεῖον τοῦ γάλατος καὶ πλησιάζουσα
 μὲ εὐγένειαν τὴν μίς Μπέση.)
 Κυρία Μίς; νὰ σὰς βάλω λίγο γαλί ἐστὶ
 τί σας;
 ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, σοβαρευομένη:— I don't
 understand!

ΦΛΩΡΑ:— Μπᾶ! ἐκατσούφιασε πάλι!
 (Ἐγνώσει τοὺς ὄμους, ἀφίνει τὴν γα-
 λατιέραν καὶ ἐξέρχεται μονολογοῦσα.)
 Στὸν καιρὸ μου, καθένας ἔμενε στὸν τό-
 πο του καὶ μιλοῦσε τῆ γλῶσσα τοῦ
 μπαμπᾶ του. Τώρα ἀνακατωμένος ὁ
 ἐρχόμενος... ὅλα σαλάτα γίνονται!
 (Δείχνουσα τὸν δίσκον μὲ τὸ τσάι.)
 Καὶ πίνουν ζεστά, χωρὶς νὰ εἶνε κρυω-
 μένοι. Μόδα, σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Μὰ μ'
 ὅλα αὐτὰ, δὲν παντρεύονται, δὲν παν-
 τρεύονται, δὲν παντρεύονται! (Ἐξέρ-
 χεται.)

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

ΑΙ ΑΥΤΑΙ, ἐκτὸς τῆς ΦΛΩΡΑΣ, κατόπι
 ἡ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ.

[Ἡ δεσποινὶς
 Ἀγκαθίδου ἐξα-
 κολουθεῖ νὰ περι-
 ποιῆται τὰς ἐπι-
 σκεπτρίας της.]

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ,
 παρουσιάζουσα εἰς
 τὴν Μίς Μπέση
 ἕνα πιάτο μὲ κέικ:
 — Ὄλιγο βούτημα;
 (Ἡ Μίς Μπέση
 δὲν ἀπαντᾷ.)

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, πα-
 ρεμβαίνουσα:—
 Cake? (1)

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, φαι-
 δρνομένη:— Yes!

[Ἀκούεται ὁ κῶδων τῆς θύρας καὶ
 μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ἡ ΚΛΕΟΝΙΚΗ. Ἐἶνε
 ἀπλόουσιτα ἐνδεδυμένη. Ἐχει φνοιο-
 γνωμίαν γλυκεῖαν καὶ συμπληθικὴν.]

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ἠλθετε τελος πάντων;
 Ἐμεῖς εἴχαμε ἀπέλπισθῆ.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ, μὲ ψυχρότητα:—
 Ὅραϊα μᾶς τὰ κατάφερες! μὰ τὸ ναί!

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— ὦ, συγγνώμη! Ἄν
 ξεύρατε!... (Κάθεται.)

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:— Τί τρέχει;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Εἶνε ὀλόκληρη ἱστορία.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Πᾶρε πρῶτα ἕνα
 τσάι. (Τῆς προσφέρει ἕνα φλυτζάνι.)

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Εὐχαριστῶ, ἀγαπητὴ
 μου. Ἐχω ἀνάγκη τῆς συγγνώμης σου.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:— Διὰ τί πράγμα;

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ, μὲ κακίαν:— Καμ-
 μιὰ παρασπονδία, στοιχηματίζω!..

ΚΛΕΟΝΙΚΗ, στενοχωρημένη:— Καὶ
 ναί, καὶ ὄχι.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Ἄ, σὲ παρακαλῶ
 νὰ φίσης τὴ ντροπὴ κατὰ μέρος. Ἄν

μετανοῆς ποῦ εἶνες μέλος τοῦ Συλλό-
 γου μας, πὲ το μας καθαρά.

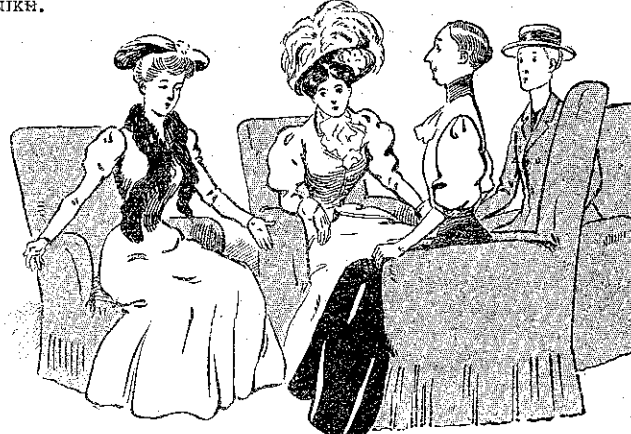
ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ὅχι δά! Ἡ ἰδέα τοῦ
 Κλοῦμπ κατ' ἀρχὴν εἶνε πολὺ καλὴ.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Δὲν λέγεις θαυ-
 μασία;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ναί, θαυμασία. Νὰ μα-
 ζευθοῦμε καὶ νὰ δελφωθοῦμε ὅλες οἱ ἀνύ-
 πανδρες, οἱ ἐρημες... νὰ προσφέρουμε ἡ
 μιὰ ἑστὴν ἄλλη τὸ τσάι τῆς φιλίας καὶ
 τῆς ἀγάπης... νὰ λέμε ἔξυπνα πράγματα,
 νὰ διαβάσουμε μαζί, νὰ παίζουμε πιάνο...
 νὰ δημιουργήσουμε μιὰ οἰκογένεια γιὰ
 ὅσες δὲν ἔχουν... ἕνα μεγάλο home (1)
 καθὼς λένε οἱ Ἀγγλοί...

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ, ἀκροαμένη μὲ προσο-
 χὴν:— Home! Aoh yes!

ΚΛΕΟΝΙΚΗ, ταρασσομένη, διότι ἔως
 τώρα δὲν εἶχε προσέξῃ τὴν ξένην:—
 Ἄ! ἔχετε ἐδῶ καὶ Ἀγγλίδα; δὲν τὴν
 εἶχα ἰδῆ. (Ἐποκλίνεται εὐγενῶς μει-
 διῶσα πρὸς τὴν μίς Μπέση καὶ ἐξα-

«Ναί, ὅλ' αὐτὰ εἶν' ὄραϊα...» (Σελ. 36, στ. γ')

κολουθεῖ.) Ναί, ὅλ' αὐτὰ εἶνε ὄραϊα,
 καὶ πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἤθελα νὰ εἶμαι
 μέλος τοῦ «Misses' Club»...

ΜΙΣ ΜΠΕΣΗ:— Misses' Club! Aoh
 yes!

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Ἀλλὰ;... Διότι
 στοιχηματίζω ὅτι ἔχεις κάποιον ἀλλὰ...
 Γυρεῖεις κάποια πρόφασιν.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ὅχι, ἔχω ἕνα λόγον
 σοβαρόν. Ἀκουσέ με, ἀλλὰ χωρὶς κα-
 κία...

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Κακία; ἐγὼ κα-
 κία;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Χωρὶς πικρία, ἤθελα
 νὰ πῶ.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Οὔτε μὲ κακία,
 οὔτε μὲ πικρία. Σὲ ἀκούω μόνον μὲ...
 τὰ δύο μου αὐτιά. Λέγε, σὲ παρακαλῶ.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν
 Κλεοπάτραν καὶ πρὸς τὴν Λίδα Ἀγ-
 καθίδου ἐναλλάξ:— Θυμᾶσθε τὸ βαπτι-
 στικὸ μου;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:— Τὸ Γιαννάκη;

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Τὸ Γιαννάκη;

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:— Τὸ Γιαννάκη;

(1) Κέικ.

(2) Σπίτι.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ναί, τὸ παιδί τῆς κόρης
 τῆς παραμάνας μου.

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Πολὺ καλά. Λοιπόν;
 ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Λοιπόν, ὁ Γιαννάκης...

εἶνε τώρα μόνος καὶ ἔρημος... Ὁ πα-
 τερας τοῦ πέθανε πέρσυ. Ἡ μητέρα του
 προθῆς. Δὲν ἔχει πιά κανένα ἑστὸν κό-
 σμο τὸ κακόμοιρο τὸ παιδί... Τί θὰ κά-
 νατε σῆς ἑστὴ θέσι μου;

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Ἐγώ;... Τίποτε!

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:— Ὅθ' ἔστελνα σὲ πα-
 ραμάναν.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Μὰ εἶνε τεσσάρων ἐτῶν!

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ:— Ὅθ' ἔβαλα σὲ οἰκο-
 τροφεῖο.

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ἀπὸ τόσο μικρὸ; Ποίος
 τὸν παίρνει; [Μικρὰ παύσις:] Τὸν πῆ-
 ρα ἐστὶ σπιτί μου. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἀπλού-
 στερον!

ΔΙΣ ΑΓΚΑΘΙΔΟΥ:— Τὸ ἀπλούστερον!
 Ὅχι δά!

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ναί, ναί. Γιὰ συλλογι-
 σθῆτε. Ἐγὼ εἶμαι ἡ νουνά του... Ὅλο-
 μόναχη καὶ ἐγὼ ἑστὸν κόσμῳ, μὲ τὴ μι-
 κρὴ σύνταξι, ποῦ μοῦ ἄφισε ὁ μακαρί-
 τος ὁ πατέρας μου... (Πρὸς τὴν Λίδα
 Ἀγκαθίδου:) Εἶπες πρὶν πῶς ἔλαμα
 παρασπονδία. Ἀλλὰ γιατί παρασπον-
 διά; Μήπως ὄρκισθηκα ποτὲ νὰ μὴν
 ἔχω καρδιά; Καὶ τί πταίω ἐγὼ ἂν ἐπα-
 νεστάτησε τώρα ἡ καρδιά μου καὶ ἂν
 ἐζήτησε τὰ δικαιώματά της ἐπὶ τῆς μη-
 τρικῆς στοργῆς;

(Ἐπειὰ τὸ τέλος) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ
 [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Henriette Besançon]

ΚΛΕΟΝΙΚΗ:— Ἐγὼ εἶμαι ἡ νουνά του... Ὅλο-
 μόναχη καὶ ἐγὼ ἑστὸν κόσμῳ, μὲ τὴ μι-
 κρὴ σύνταξι, ποῦ μοῦ ἄφισε ὁ μακαρί-
 τος ὁ πατέρας μου... (Πρὸς τὴν Λίδα
 Ἀγκαθίδου:) Εἶπες πρὶν πῶς ἔλαμα
 παρασπονδία. Ἀλλὰ γιατί παρασπον-
 διά; Μήπως ὄρκισθηκα ποτὲ νὰ μὴν
 ἔχω καρδιά; Καὶ τί πταίω ἐγὼ ἂν ἐπα-
 νεστάτησε τώρα ἡ καρδιά μου καὶ ἂν
 ἐζήτησε τὰ δικαιώματά της ἐπὶ τῆς μη-
 τρικῆς στοργῆς;

(Ἐπειὰ τὸ τέλος) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ
 [Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Henriette Besançon]

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ.

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ EMILE PECH]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια).

— Ποίος εἶν' ἐκεῖ; εἶπεν ἡ Βριγίτα
 μὲ φωνὴν δυνατὴν καὶ κάπως τραχειάν.

— Εἶνε ὀδοιπὸρος ἀποσταμένος ἀπ'
 τὴν κούρασι, ποῦ ζητεῖ κάτι νὰ φάγῃ
 καὶ μιὰ κόχη νὰ περάσῃ τὴν νύκτα...

Πρέπει ὁμως νὰ σὰς πῶ, ἐπρόσθεσεν ὁ
 ἄγνωστος, πῶς ἡ τσέπη μου εἶνε τόσον
 ἄδεια ὅσον καὶ τὸ στομάχι μου, ὥστε
 γιὰ πληρωμὴ...

— Αὐτὸ δὲν μᾶς πολυνοιάζει δὲν
 σὰς ἐρωτῶ γι' αὐτό. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε
 τέτοια ὦρα;

— Ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Πεζός;

— Ἄχ! Τὰ κακόμοιρα τὰ πόδια
 μου τὸ ξεύρουν!..

— Καὶ ποῦ πηγαίνετε;

— Οὔτε ἐγὼ δὲν τὸ ξέρω, γιατί δὲν
 γνωρίζω ἐδῶ τὸν τόπο. Ἄν ἔχετε τὴν
 καλωσύνην νὰ μοῦ δώσετε ἄσυλον, θὰ
 σὰς διηγηθῶ τὴν ἱστορίαν μου καὶ γιὰ
 πληρωμὴ δώσατέ μου νὰ σὰς κάμω ὅ,τι
 δουλειὰ θέλετε.

— Εἶσθε μόνος;

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία. Ἐχω μαζί
 μου τὸν Τετράδη.

— Καὶ τί εἶνε αὐτὸς ὁ Τετράδης;

— Ὁ σκύλος μου ἀλλὰ δὲν εἶμεθα
 χονδροὶ οὔτε ἐγὼ οὔτε αὐτός δὲν πιά-
 νουμε πολὺν τόπο καὶ εὐχαριστοῦμεθα μὲ
 ὅ,τι εὐρωμεν. Δὲν εἶν' ἔτσι, Τετράδη;
 Μικρὰ φαιδρὰ ὑλακὴ ἠκούσθη ὡς
 ἀπάντησις. Συγχρόνως δὲ ὁ σκύλος ἤρ-
 χισε νὰ ξύνη τὴν θύραν, ὡς νὰ εἶχεν
 ἀνυπομονησίαν νὰ εἰσέλθῃ.

— Καλὰ, καλὰ, ὑπομονή, φίλε μου,
 τῷ εἶπε μὲ πραότητα ὁ κύριός του θὰ
 εὐρωμεν ἐδῶ ἢ ἄλλου μιὰ γωνιά νὰ
 περάσωμεν τὴν νύκτα.

— Ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ ὀδοιπόρου, ἡ
 φιλοσοφικὴ ἐγκαρτερησίς του καὶ ἡ αὐ-
 θέρητος ὁμολογία τῆς πτωχείας του
 εἶχον διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν οἰκοδέ-
 σποιαν, καὶ πρὸ
 πάντων τὴν κόρη
 τῆς, τῆς ὁποίας
 τὴν ζωηρὰν πε-
 ριέργειαν ἐκίνη-
 σεν ὁ εἰλικρινῆς
 τρόπος τοῦ ἀγνώ-
 στοῦ.

— Ὁ δυστυ-
 χής! ἴσως ἀπο-
 θνήσκῃ ἀπὸ τὴν
 πείναν καὶ τὸ
 κρύο!... Ἄς τοῦ
 ἀνοιξώμεν! εἶπεν
 εἰς τὴν μητέρα τῆς.

Ὁ μάνδαλος
 τῆς θύρας ἐσύρ-
 θη τὸ κλειδί ἔ-
 τριξεν εἰς τὸ κλει-
 θρον καὶ ἡ θύρα
 ἠνοιχθη εἰς τὴν
 ἀργοπορήσαντα ὀ-
 δοιπὸρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Διὰ τὸ Ἰανωβά-
 κης εἶχεν ἀνα-
 χωρήσῃ ἀπὸ
 τὸ Παρίσι.

Οἱ δρόμοι ποῦ
 φέρουν εἰς τὰ βόρεια σύνορα, διασχίζον-
 ται ἀπὸ ἀναρίθμητα ἀποσπάσματα ἐθε-
 λοντῶν, οἱ ὅποιοι συνέρρευσαν ἀπὸ ὅλα
 τὰ σημεῖα τῆς Γαλλίας διὰ νὰ ὑπερα-
 σκίσουν τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος, εἰς τὸ
 ὅποιον εἰσέβαλον οἱ ἐχθροί.

Προχωροῦν, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐ-
 λῶν καὶ τῶν τυμπάνων, τραγουδοῦντες
 μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς των
 τὴν Μασσαλιώτιδα, ἀμέριμον καὶ φαι-
 δροί, μολοντοὶ ἐστεροῦντο τὰ πάντα
 ἀτελῶς ὀπλισμένοι, ἀνεπαρκῶς ἐνδεδυ-
 μένοι, ἀτελῶς γυμνασμένοι εἰς τὸν χει-
 ρισμὸν τῶν ὀπλων, ἀλλὰ νέοι, φλογε-
 роί, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ καταπατηθῶν
 τὰ δικαιώματά, τὰ ὅποια τοῖς ἔδωκεν ἡ
 μεγάλη Ἐπαναστάσις, φανατικοὶ θιασῶ-

ται τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀποφασισμένοι
 νὰ νικήσουν ἢ ν' ἀποθάνουν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἐπὶ ἀγάπῃ τῆς Πατρίδος
 Ὀδήγησε, στήριξε τοὺς βραχίονάς μας
 Ἐλευθερία, Ἐλευθερία, πολυαγαπημένη
 Πολέμησε μαζί μὲ τοὺς ὑπερασπιστάς σου!

Καὶ ἡ θεσπεσία αὐτὴ προσωποποιία,
 ἡ ἰσχυρὰ αὐτὴ ἐπίκλησις τῆς ἐλευθε-
 ρίας, ἐξερχομένη καὶ ἐπαναλαμβανο-
 μένη ἀπὸ χιλιάδας στομάτων μέχρι τῶν
 τελευταίων τάξεων τῶν ἐν πορείᾳ ταγ-
 μάτων, διαστέλγει τὰ ἥρωϊκά ἐκεῖνα
 στήθη καὶ ἀνυψώνει τὰς καρδίας εἰς τὸ
 ὕψος τῶν κινδύνων, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν
 τὴν πατρίδα.

Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου, σαράντα χι-
 λιάδες ἄνθρωποι ἐστράτοπέδευον ὑπὸ τὰ
 τεῖχη τοῦ Λαόν. Ἐκεῖθεν, μετὰ διαφό-
 ρους σταθμούς εἰς διάφορα μέρη, θὰ
 διευθύνοντο εἰς τὰ
 σύνορα.

Τὸ χωρίον
 Φλουρσῆ, κείμενον
 πολὺ πλησίον τοῦ
 θεάτρου τοῦ πολέ-
 μου, ἦτο ἐν ἐξέ-
 κρίσειν τὰ ὅποια
 ἠσθάνθησαν πε-
 ρισσότερον τὴν ἔκ-
 τακτον αὐτὴν κί-
 νησιν τῶν στρα-
 τευμάτων. Εὐρι-
 σκόμενον ἐπὶ τῆς
 μεγάλης ὁδοῦ, ἡ-
 τις ἀπὸ τῶν Πα-
 ρισίων φέροι πρὸς
 τὰ σύνορα, πλη-
 σίον σχεδὸν τῆς
 συμβολῆς δύο πο-
 ταμῶν, ὅπου τὸ
 ἵπτικὸν εὐκόλως
 ἠδύνατο νὰ ποτί-
 ζῃ τοὺς ἵππους
 του, θὰ ἐδέχετο
 ἐξάπαντος τὴν ἐ-
 πίσκεψιν τῶν δι-
 ερχομένων ἀπο-
 σπασμάτων.

Διὰ τοῦτο διόλου δὲν εἶχον σταυρω-
 μένα τὰ χέρια εἰς τὸ πανδοχεῖον ἡ
 «Περστερά». Ἡ κυρία Δεσλὸλ, πάν-
 τοτε ἀγρυπνος, μόλις καὶ μετὰ βίας
 κατάρθονε νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολ-
 λὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐκτάκτου πελατείας
 τῆς. Ἀεικίνητος, ἀκούραστος, μὴ γνω-
 ρίζουσα ποῖον νὰ πρωτακούσῃ, ἐπηγαί-
 νοηρχετα, ἔτρεχεν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον
 εἰς τὸ ἐστιατόριον, σερβίρουσα φαγητά,
 προσφέρουσα πῆγεις ἀλλάντων, χύνου-
 σα κύματα ζύθου, ἢ μηλίτου ἢ οἴνου
 εἰς ποτήρια, τὰ ὅποια ἐκάτων βραχίονες
 συγγεόμενοι, συγκρούμενοι, ἔτεινον μὲ
 ἀπληστίαν.
 Ἐν μέσῳ τῆς ἀναστατώσεως αὐτῆς
 καὶ τοῦ ἀλαλαγμοῦ, ἐν μέσῳ τῆς συγ-

«Ἡ θύρα ἠνοιχθη εἰς τὸν ἀργοπορήσαντα ὀδοιπὸρον...» (Σελ. 37, στ. β')

«Νὰ σὰς βάλω λίγο γαλί ἐστὶ τί σας...» (Σελ. 36, στ. β')

χύσεως των βιαστικών φωνών που έπροσκόλουν ή εξήτουν, έν μέσω της θορυβώδους κινήσεως της εφημέρου εκείνης πελατείας, ο Έδουάρδος και η Ίουστίνια δέν έμεινον άδρανείς και κατέβαλον πάσαν προσπάθειαν διά να εύχαριστήσουν όλους.

Ο Ίακωβάκης άνταπέδισε με τό παραπάνω την φιλοξενίαν, την οποίαν τώ είχε χορηγήσει ή κυρία Δελσώλ. Ζωηρός, ευκίνητος, άκατάβλητος, εισωλίθαιεν ως σκύριος διά μέσου των πυκνών τάξεων των στρατιωτών, προσέχων εις όλα και άγρυπνών με ζηλότυπον φροντίδα να μή γίνη καμμία κλοπή προς ζημίαν της ξενοδόχου.

Και τούτο εξηκολούθησε δύο τρεις ήμέρας ακόμη, έως ότου συνεπληρώθη έντελώς ή συγκεντρώσις των διαφόρων στρατιωτικών σωμάτων.

Τήν στιγμήν αυτήν έπερίμενεν ο Ίακωβάκης διά ν' άποκαλύψη τά σχέδιά του.

— Κυρά Βριγίτα, είπε μίαν έσπέραν εις την κυρίαν Δελσώλ την ήμέραν που ήλθα εις τό σπίτι σας, σās διηγήθη την ιστορίαν της ζωής μου και την ήκούσατε με μεγάλο ένδιαφέρον. Άπό τότε μου έδείξατε μία φιλική εκτίμησι διά την όποιαν θα σās είμαι αιώνίως εύγνώμων. Τότε με είχατε έρωτήση διατί ήλθα εις τόν τόπον σας και τί έσκόπευα να κάμω.

— Ά! τόν πονηρό! Άφού είδα, — και δέν είχα γι' αυτό ανάγκη να φορέσω τά γυαλιά μου— πώς δέν ήσουν ούτε πλούσιος άφεντικό για νασαι περιηγητής, ούτε κανένας σοφός καθηγητής νάλθης να εξετάσης τά λιθάρια μας ή τά βότανά μας, ούτε κανένας έμπορος που ταξειδεύει για υποθέσεις, έσυμπέρανα πώς γύρευες δουλειά. Και επειδή τώρα και κάμποσο καιρό ή δουλειά έδω δέν μās άπολείπει, σ' εκράτησα με δοκιμή.

— Κ' εύχαριστηθήκατε από την ύπηρεσία μου; κυρά Βριγίτα;

— Ω! όσο γι' αυτό, με τό παραπάνω. Και από τόν άλλο μήνα θα σου δίνω δέκα φράγκα μηνιάτικο.

— Δέκα φράγκα! είναι πολλά. Σās εύχαριστώ για την μεγάλη καλωσύνη σας. Λοιπόν δέν σās χρεωστώ τίποτε για τροφή και για κατοικία από τότε που ήλθα;

— Τίποτε, τίποτε, παιδί μου! άν καλοξετάσωμε μάλιστα, έγω θα σου μένω χρεώστης!...

— Άς πούμε πώς είμεθα ίσα-ίσα. Μένει όμως ένα άλλο: χωρίς να με γνωρίζετε, μου άνοιξατε με εύπλαγχιάν τό σπίτι σας και μ' αυτήν σας την καλωσύνη ήλθαμε 'στα συγκαλά μας ο Τετράδης και έγω.

— Έναμα τό χρέος μου ν' ανοίξω την θύραν μου εις ένα που έφαινετο δυστυχής.

— Είθε πολύ καλή, κυρά Βριγίτα, ποτέ δέν θα τό λησμονήσω. Έν τούτοις έχω ακόμη μία χάρι να σās ζητήσω.

— Λέγε, παιδί μου, και άν αυτό που ζητείς είναι σωστό...

— Σωστό, ν' άκούεται. Θα σās παρακαλέσω να μου κρατήσετε τόν καυμένον μου τόν Τετράδη.

— Μα έως τώρα δέν έδειξα, μου φαίνεται, πώς θέλω να τόν διώξω.

— Αυτό είν' αλήθεια, κυρά Βριγίτα, αλλά σκοπεύω να φύγω και θέλω να έχω την έλπίδα πώς θα τόν ξαναούρω εις την επιστροφήν μου.

— Τι; θα φύγης, λέγεις;

— Ναι, αύριον τό πρωί. Στο Παρίσι μ' εύρηκαν πολύ ισχόν και δέν με έδέχθησαν θελοντήν, αλλά κανείς δέν είμπορεί να με έμποδίση να υπερασπίσω κ' έγω την πατρίδα μου. Μία φορά που θα τρυπώσω σε κάποιον τάγμα, τί θα κάμουν; θα με κρατήσουν.

— Πας; θέλεις και καλά και σώνει να γίνης στρατιώτης;

— Αυτός είναι ο σκοπός μου! δι' αυτό, είτε με τά πόδια, είτε επάνω σε κανένα άμάξι, άν ο άμαξις με άρνε ν' αναβώ, είτε σκαφαλωμένος πίσω από την ταχυδρομική άμαξα, έκαμα τό ταξειδι από τό Παρίσι ως τό Φλουρσή.

(Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

Άγαπητοί μου,

ΑΤΑ την ελληνικήν παράδοσιν, τά πρωτοχρονιάτικα δώρα τά φέρνει εις τά πρόνιμα παιδιά ο Άγιος Βασίλειος, ξεκινών επίτηδες από την Καισαρείαν. Ο καλός Άγιος, γέρων με μακρυν γενηάδα, με κόκκινον ράσον και

με σιδερένια παπούτσια, έρχεται από οδοιπορικήν του ράβδον και φέρων εις την ράχιν τό τρίχινον σακκούλι του, γεμάτον δώρα. Πώς τώρα ένα σακκούλι είμπορεί να χωρή όλων των παιδιών τά δώρα, και πώς ένας γέρων οδοιπόρος είμπορεί να επισκέπτεται εις μίαν ήμέραν όλα τά ελληνικά σπίτια; Αυτά βέβαια δέν εξηγούνται παρά διά θαύματος, και ένας Άγιος δέν είναι Άγιος όταν δέν κάμνη και θαύματα... Άλλως τε τά μικρά παιδιά είναι πολύ εύλόγιστα,

δέν έχουν δε την παραμικράν άμφιβολίαν περί της επισκέψεως του Άγιου Βασιλείου, αφού επί ήμέρας πριν τοίς όμιλου δι' αυτήν ο παπούς, ή γιαγιά, ή μπαμπάς, ή μαμμά, όλοι, και αφού την πρωτοχρονιάν άνήμερα, ή την παραμονήν τό βράδυ, βλέπουν ή πιάνουν πραγματικότατα τά πειστήρια αυτής της επισκέψεως, — τά επισκεπήτρια θα έλεγα, — τά δώρα δηλαδή και τά γλυκίσματα του Άγιου.

Είνε αλήθεια, ότι τά κάπως μεγαλιότερα παιδιά αρχίζουν κάτι να υποπτεύονται... Πώς, σκέπτονται, τά παιγνίδια μās τά φέρνει ο Άγιος Βασίλειος, αφού ήμείς τά βλέπομεν πριν εις τά μαγαζιά;... Έτσι, εις τά μεγαλιότερα παιδιά οι μεγάλοι αναγκάζονται να λέγουν, ότι ο Άγιος Βασίλειος αγοράζει τά παιγνίδια από τά μαγαζιά, και στέλλει τούς λογαριασμούς εις τούς γονείς, εις τούς θείους, ή εις τούς νονούς διά να τά πληρώσουν... Η ιστορία χάνει πολύ από την ποιήσιν της με αυτήν την οικονομολογικήν προσθήκην, αλλά και πάλιν κάτι μένει, αφού ο Άγιος Βασίλειος είναι ακόμη ο κομιστής, Οπωσδήποτε, από τά μεγαλιότερα παιδιά, άσυγκρίτως εύτυχέστερα μου φαίνονται τά μικρότερα, που δέν σκέπτονται τίποτε, που δέν ήξεύρουν ακόμη ούτε μαγαζιά, ούτε λογαριασμούς, ούτε πληρωμάς, και που νομίζουν ότι τά παιγνίδια τά φέρνει ο Άγιος Βασίλειος κατ' εύθειαν από τόν ουρανόν, από τόν παράδεισον... Άκόμη δε όλιγώτερον εύτυχή μου φαίνονται τά τέλεια παιδιά, τά όποια γνωρίζουν πλέον όλα τά μυστικά, και ήξεύρουν καλά ότι τά παιγνίδια των ή τά πλέον χρήσιμα δώρα των τοίς τά αγοράζουν πεζότατα οι γονείς οι ίδιοι, και τά φέρνει ο ύπάλληλος του μαγαζιεύ με τό άμαξάκι του, ή, άν στέλλωνται από άλλο μέρος, ο διανομέυς των ταχυδρομικών δεμάτων. Ίδου δώρα χωρίς μυστήριον, χωρίς ποιήσιν, χωρίς ένδιαφέρον, — διά να προσεγήσουν δε εύχαριστήσιν, πρέπει ναξίζουσι αυτά καθ' έαυτά, να είναι δώρα αξίας, πλούσια, εύμορφα, καλλιτεχνικά. Ένώ τό μικρόν παιδί, τό όποιον πιστεύει ακόμη εις τόν Άγιον Βασίλειον, είναι ικανόν να ένθουσιασθή μ' ένα κοινόν παραγκιόζην ή με μίαν σφυρίκτραν πέντε λεπτών...

Είνε παρατηρημένον, ότι εις την Ευρώπην τά παιδιά διατηρούν την ώραιάν των εύπιστίαν περισσότερο καιρόν από τά ιδικά μας παιδιά. Είς δε την Άμερικην, την διατηρούν ακόμη και τά μεγαλύτερα. Έκει βέβαια δέν έχουν τόν Άγιον Βασίλειον, αλλά κάποιον Σάντα-Κλάους, ο όποιος ξεκινά την νύκτα των Χριστουγέννων από την Βηθλεέμ με... αυτοκίνητον, και γυρίζει όλα τά

αμερικανικά σπίτια, όπου ρίχνει τά δώρα των παιδιών από τις καμινάδες. Μικροί και μεγάλοι τόν πιστεύουν αυτόν τόν Σάνταν, ως να ήτο πραγματικός. Άπό πολλάς δε ήμέρας πριν, τά παιδιά του γράφουν επιστολάς και... τάς ρίπτουν εις τό Ταχυδρομείον. Φαντασθήτε, ότι άνω των εκατόν χιλιάδων επιστολών λαμβάνει κατ' έτος ο Σάντας ταχυδρομικώς. Τώρα θα μ' έρωτήσετε: πώς τάς λαμβάνει, αφού είναι άνύπαρκτος; Άπλούστατα, άγαπητοί μου: Το Ταχυδρομείον τάς παραδίδει εις τούς αντιπροσώπους του Σάντα, δηλαδή εις τούς διαφόρους Φιλανθρωπικούς Συλλόγους, τούς όποιους ιδρύουν κυρίαι της αμερικανικής άριστοκρατίας, με τόν σκοπόν να στέλλουν ένδύματα, γλυκίσματα και παιγνίδια εις τά πτωχά παιδιά την ήμέραν των Χριστουγέννων!

«Κύριε Σάντα— τώ έγραφε πέρυσιν ένα πτωχόν παιδάκι δεκαετής, — ήμαρμά λέγει τότε είμεθα πολύ πτωχόι και ότι τούς δώρας δέν τούς επισκέπτεσαι. Έγω όμως πιστεύω ότι θα έλθης, διότι είμαι καλό παιδί και μελετώ πάντοτε τά μαθήματά μου. Σε παρακαλώ να μου φέρης κανένα ζεστό φόρεμα, γιατί μ' αυτό που φορώ κρυώνω πολύ. Επίσης μήν ξεγάσης και τά υποδηματάκια της αδελφής μου, διά τά όποια θα σου γράψη και ή ίδια. Αν μπορής, φέρε μου και κανένα άλογάκι. Σου εύχομαι καλά Χριστούγεννα.»

Άλλ' εκτός των πτωχών, γράφουν προς τόν Σάνταν και τά παιδιά των έκατομμυριούχων. Η μικρά Κάτλεν, ή κόρη του Βάνδερμπιλτ, έγραψε πέρυσι προς τόν Σάνταν 45 επιστολάς, με 45 διάφορα αιτήματα, μεταξύ των όποιων ήτο και «ένα καλάτι για τις κοιλές της». Ο δε αδελφός της Μπίλλι Βάνδερμπιλτ εξήτησεν ένα ηλεκτρικόν σιδηρόδρομον, εις τόν όποιον να χωρούν αυτός, οι φίλοι του και οι σκύλοι του.

Τάς επιστολάς των μικρών αυτών έκατομμυριούχων οι Φιλανθρωπικοί Σύλλογοι τάς διευθύνουν προς τούς γονείς, οι όποιοι εκτελούν προθύμως τάς παραγγελίας των τέκνων των, γινόμενοι αυτοί αντιπρόσωποι του Σάντα. Ούτω και ο μικρός Μπίλλι απέκτησε τόν «σιδηρόδρομόν» του, και ή μικρά Κάτλεν ένα θαυμάσιον κουκλοπαλατάκι ύψους δύομισυ μέτρων, με άνυψώτηρα και... με ηλεκτρικόν φωτισμόν!

Σās άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τεχνολογία: Ο διδάσκαλος: —Κλίβέ μου «ή μεγαλόφρων.» Ο μαθητής: —Είμαι γαλλόφρων, είσαι γαλλόφρων, είναι γαλλόφρων, είμεθα γαλλόφρονες, είθετε γαλλόφρονες, είναι γαλλόφρονες. Έστέλη υπό του Έπουρανίου Βίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ

Ένεκα άσθενείας δύο συντακτών μας και ένεκα της παρεμπροσούσης Πρωτοχρονιάς, τό φύλλον τούτο όχι μόνον δωδεκαεσίδιον δέν κατορθώθη να εκδοθή, αλλά και καθυστέρησε τρεις ήμέρας. Οι συνδρομηταί μας όμως είμπορούν να είναι βέβαιοι ότι ή έλλειψις θανά πληρωθή έντός όλλιγου. Ούτω καταβάλλονται μεγάλαι προσπάθειαι ώστε τό έρχόμενον φύλλον να εκδοθή εις την ήμέραν του. Και μόλις επανέλθωμεν εις την τάξιν, τά όφειλόμενα δωδεκαεσίδα φύλλα θα εκδοθούσι άλλεπάλληλα.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Η Διάπλασις έώρτασεν ώραιότατην πρωτοχρονιάν με τάς εύχας και τάς κάρτας που της έστειλαν οι φίλοι της. Τάς κομψότερας και πολυτελεστέρας της έστειλαν οι εξής: Μαιρη Σάντερς, Άρχιεπίσκοπος Γερμανός, Ζαπίς, Ζίνα, Άάνρη Έαδοούλου Έλληνοί, Μαριέττα Γ. Ζήν, Άπολοθεσίαι Έλλας, Έυτυγία Σ. Ζερβού, Ταπεινός Κύριος, Έβέλαις Έπαρξίς, Δ. Ξενικός, Α. Μαντζουράνης, Γεώργιος Α. Σταυρόπουλος, Μεληγουγής, Χιονομένιος Άάσος, Χάος, Μαρ, Έμμανουήλ, Ρένα και Ζωή Κοιναρίνη, Φιλόπαιρις Έλλην, Άθανάτος Έλλάς, Ηγώ της Αίμης. Στέλλα και Νότης Παπαδόπουλος, Τίτος Α. Μαρκόπουλος, Χρήστος Σ. Σολομωνίδης, Νύμφη του Νείλου, Άστρον της Άνατολής. Όλους και όλους ή Διάπλασις εύχαριστεί από καρδιας, άνευχομένη τό Νέον Έτος άσιον και εύτυχές.

ΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

Την παρελθούσαν εβδομάδα έστάλη ταχυδρομικώς από έν έντυπον ψηφοδέλτιον προς όλους τούς δικαιουμένους να λάβουν μέρος εις τό Δημοψήφισμα των Ψευδώνυμων του 1908, δηλαδή προς όλους όσους είχαν ψευδώνυμον έγκειρισμένον εις τά από 1 Δεκεμβρίου 1907 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1908 εκδοθέντα φύλλα. Τά ψηφοδέλτια πρέπει να επιστραφούσι εις τό γραφεϊόν μου άσφαλώς και εμπροθέσμως, ήτοι μέχρι της 15 Ιανουαρίου διά τούς εν Άθήναις και Πειραιεί, μέχρι της 20 Ιανουαρίου διά τούς εν ταίς επαρχίαις, και μέχρι της 10 Φεβρουαρίου διά τούς εν τώ Έξωτερικώ. Μετά τάς προθεσμίας ταύτας, δέν είναι δεκτά ψηφοδέλτια.

ΤΑ ΠΕΡΥΣΙΝΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Υπενθυμίζω και πάλιν, ότι όσοι θέλουν νάνεώσουν τό ψευδώνυμον που είχαν κατά τό λήξαν έτος, πρέπει να τό κάμουν μέχρι της 28 Φεβρουαρίου τό βραδύτερον. Διότι μετά την προθεσίαν ταύτην, ή κυριότης οίουδήποτε ψευδωνύμου του 1908, μη ανανεωθέντος διά τό 1909 υπό του κατόχου του, θα περιέρχεται εις τόν πρώτον ζητούντα την έγκρισιν.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

77. Το Έυγενές Ίδεώδες μου συνιστά ένα πτωχόν συμμαθητήν του από την Τσαγγαράδαν, που έχει μεγάλο πόθον να γίνη συνδρομητής μου.

78. Η Αναγέννησις της Έλλάδος επίσης μάς συνιστά ένα άπορον μαθητήν από την Νάουσαν της Μακεδονίας.

Ελπίζω ότι θα έγγραφούσι και οι δύο. Ο εν Μιτυλήνη Σύλλογος α' Αγών άνεγένεσε την συνδρομήν διά τό 1909 τριών άπορων, τούς όποιους και πέρυσιν είχαν έγγράψη. Έδγέ του!

Δι' εκτενείς άπαντήσεις ούτε καιρόν ούτε

τόπον έχω αυτήν την εβδομάδα. Άναφέρω άπλώς μερικώς εκ των καλλιτέρων επιστολογράφων: Έλληνης Σμυρναία, Μυροβόλον Ίον, Είμαι Ζακυνθία, Δόξης της Βενετίας, Ίαποτής Δαλβερύ, Αίγυπτια Βασίλειαις, Φοίβος Έδρώτας, Άρχιεπίσκοπος Γερμανός και Φιλόπαιρις Έλλην.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Σαμακή Σημαία, κ. (Σ.Σ.) Σμυρναϊκή Άύρα, κ. (1-3) Ζιζάνιον Σμόνος, κ. (2-3) Ωραία Σμυρνοπούλα, κ. (3-3.) Λουκής Άάσος, κ. (Θ.Φ.) Πατριώτης του Όμήρου, κ. (Η.Τ.) Παγωμένος Έβρος, κ. (Ε.Τ.) Νέος Διογένης, κ. (! ;;) Έυγενές Ίδεώδες, κ. (Γ.Π.) Παροδιόν Πηργόν, κ. (Μ.Π.) Έλαφος της Αιγύπτου, κ. (Α.Τ.) Κυριαίζουσα Θάλασσα, κ. (Ε.Α.) Άσθη της Έλευθερίας, κ. (Φ.Α.) Ναυτοπούλο της Κεφαλληνίας, κ. (Ε.Κ.) Νοσταλγός της Έλλάδος, κ. (! ;;) Σμυρόν Ίον, κ. (Α.Π.) Άμφίθροος Μάντις, κ. (Θ.Ζ.) Αίγυπτος, κ. (Γ.Π.) Άέρα του Διαβόλου, κ. (Α.Α.) Στόλον Ύποσηθίς κ. (Δ.Α.) Άδοσιανός Στόλος, κ. (Π.Κ.) Δεκαπενταετής Πλοίαρχος, κ. (Ι.Ρ.) Χρυσοεσφάντιον Άγαλία, κ. (Δ.Ρ.) Άργυρά Πρώμη, κ. (Β.Σ.) Έθνικόν Γόητρον, κ. (Π.Σ.) Δωδεκαετής Διάβολος, κ. () Νησιώτιον Άεράκι, κ. (Δ.Χ.) Άτσιγγανοπούλα, κ. (Γ.Χ.)

Άνανεώσεις ψευδωνύμων: Άστρον Έσπερίων, κ. Αίμην Χιον, κ. Ξενιτεμόν Σκυριανόπουλο, κ. Έθνική Άναγέννησις. κ. Νησιούραξ, κ. Χρυσούρης Άπόλλων, κ. Μεληγουγής, κ. Κόκκινη Γραβάνα, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οδδεμία πρότασις δημοσιεύεται, εάν δέν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου ως εξής: Διά τάς πρώτας τρεις προτάσεις λεπτά 25. Διά τάς επί πλέον του αυτου φύλλον, 5 λεπτά ή λέξις.— Προτείνουσι μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ισχόν διά τό έτος τούτο, προς τούς έχοντας ψευδώνυμον επίσης ισχόν διά τό έτος τούτο. Προτάσεις με άνόματα, ή με ψευδώνυμα κατηρημένα, δέν δημοσιεύονται. — Ο ένδος παρενθέσεως αριθμός σημαίνει πόσα τετράδια δέν άνταπέδωσεν εισέτι ο κρητιστάς.]

Μικρά Μυστικά επιθυμούν να ανταλλάξουν: ή Έλληνης Σμυρναία (0) με Λήθην, 25ην Μαγίον, Άπολοθεσίαν Έλλίδα: — ή Δάφνη του Πηργειού (0) με Τέκνον της Έσθμης, Κατανήν Έλληνοπούλαν, Μαραμένην Γαζίαν — ή Γερήνιος: Ίαποτής (0) με Μικρόν Δόγην, Έλαιοφόρον, Μελαχροινήν Άφροδίτην — ή Ταπεινός Κύριος (0) με Άπολοθεσίαν Έλλίδα, Νυμφίαν του Παμίσιου, Χαρίσιαν Κόρην, Έλληνικήν Αίγλην, Κυρίαν δε με Μέλις, Ρεζοπάτιον, Μελαχροινήν Άφροδίτην, 25ην Μαγίον, Ζίαν, Γλυκισίαν Έλλίδα: — τό Νησιώτικο Άεράκι (0) με Έρνάνην, Μαραμένην Γαζίαν, Σουφραζέτ, Κοιροπάτιν.

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Μικρό Διαβόλακι (έστειλα) Έργονον Άδοκοράτορος (έλαβα, εύχαριστώ) ναί, λαμβάνονται και αυτά υπ' όψει) Παναγιώτην Α. Μ. (συνδρομή έλήχθη) Έδομον Ίον, (έλαβα, εύχαριστώ) Δάφνην του Πηργειού (έστειλα) Δάφνην του Ωραίου (βεβαίως, τό φύλλον τό έτος έννοώ) Άθηναν Π. Η. (περιττόν, έγινεν Έπιτροπή ή όποια θα φροντίση) Δάκρυ Έαδοούλου Έλληνοί (λαμπρά! δυστυχώς, διεθύνουσι συνδρομητών κατ' αρχήν δέν στέλλω εις κανένα) Αθ. Καρ. (άλλο ψευδώνυμον στείλε, διότι Μικρή Ζέαν έχομεν) Ποδάριον Άχιλλέα (εύχαριστώ) Ύμιον της Κρήτης (έστειλα) Άθανάσιον Διάκον, κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 2 Ιανουαρίου θάπαντήσω εις τό προσεχές.

